

MØTEBOK

2003 01708 145

ASR/NUR/VSG 40

Hovudutvalg for Næring og Miljø. i Hareid.

Møtedato: 02/10/2003

Saklistenr: 8

Saknummer: 151703 00008 ALN

Eigedom:

Kommune	Gnr	Bnr	Fnr	Snr	ID Andel	Namn på eigedom
HAREID						

PARTAR

Saksutgreiing:

HØYRING AV FRAMLEGG TIL NYE VEDTEKTER OM OVERFØRING AV MYNDE OG NY FORSKRIFT OM SAKSHANDSAMING I KOMMUNEN

Innleiing.

Landbruksdepartementet har sendt til høyring framlegg til nye vedtekter om overføring av mynde til kommunane, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning m.fl. etter konsesjonslova, jordlova, odelslova og skogbrukslova og ny forskrift om sakshandsaming m.v. i kommunane i saker etter dei same lovene.

Departementet sitt framlegg bygg på eit utkast som er utarbeidd av ei arbeidsgruppe for delprosjektet "Desentralisering av juridiske verkemidlar" som er ein del av hovudprosjektet "Kommunerettet satsing på landbruksområdet". Prosjektet vart oppretta i samband med gjennomføringa av St.meld. nr 19 (2001-2002) "Nye oppgaver for lokaldemokratiet-regionalt og lokalt nivå. Det er lagt til grunn at endringa skal skje med verknad frå 1. januar 2004.

Framlegg til nye vedtekter og forskrift.

Kommunen har i dag både innstillande mynde og vedtakskompetanse i høve til jordlova, konsesjonslova, odelslova og skogbrukslova. Det vert no lagt til grunn at alle konsesjons og delingssaker skal avgjerast i kommunane som førsteinstans frå og med 1. januar 2004.

Vidare er det lagt til grunn at mynde til avgjerd i saker etter skogbrukslova med unntak av saker som gjeld vernskoggrensar vert overført til kommunane til same tid. Det er også lagt til grunn at fylkeslandbruksstyret skal vere klageorgan for dei ovanfor nemnde avgjerder som er gjort i kommunane.

Det vert også gjort framlegg om å overføre mynde til avgjerd etter § 9 i jordlova om omdisponering av dyrka og dyrkbar jord. Dette er ein naturleg konsekvens av overføring av mynde i alle delingssaker då det ofte er ein nær samanheng mellom frådeling og omdisponering av dyrka jord. Det vil vere ein uheldig situasjon dersom kommunen skal avgjere delingsspørsmålet og fylkeslandbruksstyret avgjere spørsmålet om omdisponering.

Departementet gjer vidare framlegg om at fylgjande saker vert avgjort i kommunen som førsteinstans:

- 1) saker om tiltak for dyrka jord etter jordlova § 8 tredje og fjerde lekken. (Gjeld pålegg og andre tiltak i samband med vanhevd av dyrka jord).
- 2) Saker om å krevje fjerning av anlegg og byggverk etter jordlova § 9 femte lekken. (Gjeld fjerning av ulovlege anlegg).
- 3) Saker om å gi pålegg om å søkje om konsesjon etter konsesjonslova § 20 andre og tredje lekk og odelslova § 29 andre lekken. (Gjeld konsesjonspliktig overdraging der det ikkje vert søkt om konsesjon)
- 4) Saker om unntak frå hogstforbodet etter konsesjonslova § 237 første lekk. (Gjeld m.a. forbod mot å forringe eigedomen til eksempel ved hogst, før konsesjonsspørsmålet er i orden.)
- 5) Saker om tilbaketrekking av konsesjon og fastsetting av frist for sal etter konsesjonslova § 23 andre lekken og odelslova § 29 tredje lekken. (Gjeld i samband med brot på konsesjonsvilkår eller brot på bu- og driveplikt.)
- 6) Saker om å setje frist for pantthavar til å bringe tvangsbruk som er i strid med konsesjonslova § 3 andre lekken til opphør eller frist for erverver til å sørge for omgiering av overdraginga eller å overdra til nokon som kan få eller ikkje treng konsesjon etter konsesjonslova, jfr. Kons.lova § 25 (Fast eigedom kan ikkje takast til brukeleg pant for lenger tid enn 3 år utan konsesjon. § 25 gjeld frist for å ordne forholdet når det ikkje er gitt konsesjon.)
- 7) Saker om forlenging av frist for vidareal etter konsesjonslova § 6 første lekken nr 5 tredje punkt. (Bank eller anna institusjon som kongen har godkjent kan sitje med eigedom i to år etter tvangssal, utan konsesjon. Fristen kan etter dette forlengast etter vedtak i kommunen.)

Forskrift om sakshandsaming i kommunane.

Det er gjort framlegg om nokre nye vedtekter i forskrift om sakshandsaming m.v. i kommunane. Dette inneber m.a. at kommunane ikkje lenger vil ha plikt til å nytte departementet sitt sakshandsamingssystem, Ajour, som kommunane (landbrukskontora) må nytte no. Med omsyn til innlevering av statistikk om tal saker, arealavgang m.m. er det gjort framlegg at kommunane må nytte det elektronisk dataformatet som vert fastsett av departementet.

Vidare vert det gjort framlegg om at kommunane skal stille til rådvelde dei saksdokumenta som landbruksdepartementet ber om i samband med evaluering av praksis.

Administrative og økonomiske konsekvensar.

Tyngda av saken i landbruksområdet gjeld omdisponering, deling og konsesjon. Som fylgje av at arealgrensa for konsesjonspliktig kjøp vart heva i 2001, har talet på konsesjonssaker truleg gått ned etter dette. Dersom framlegget til ny konsesjonslov vert vedteken, vil dette også innebære at det vert færre konsesjonssaker å handsame.

Framlegget fører til at dei sakene som fylkeslandbruksstyret avgjer i dag som førsteinstans, vert avgjort i kommunen.

Kommunen har også tidlegare hatt ansvar for å innhente naudsynte opplysningar og legge til rette alle sakene, også dei som hittil har gått til fylkeslandbruksstyre for avgjerd.

Departementet hevdar då at omlegginga ikkje vil innebere betydelege administrative og økonomiske konsekvensar utover dei ressursar som elt vert nytta.

I tillegg vert det uavhengig av dett gjort framlegg om å oppheve kravet til jord- og skogbruksfagleg kompetanse i kommunane.

Vurdering.

Omlegginga vil utvilsamt føre til raskare sakshandsaming serleg for dei større sakene, større lokal påverknad i avgjerdene og totalt sett billegare sakshandsaming. På den andre sida vil det vere fare for at ein vil få stor ulikskap mellom kommunane med omsyn til praktisering av lovene.

Med omsyn til dei økonomiske og administrative konsekvensane er det grunn til å vere usamd med departementet. Å slutthandsame sakene som førsteinstans vil å mange høve krevje større juridisk kvalitetssikring på endelege vedtak som vert gjort og eit stort meir arbeid med klagesaker. Ein må også rekne med at det i nokre høve vert gjort feil som kommunen kan bli økonomisk ansvarleg for.

Fylkesmannen og før det landbruksavdelinga, har hatt tilsett jurist og fleire sakshandsamarar til å ta seg av dette. Det vil vere heilt urimeleg å tru at omlegginga ikkje skal føre til vesentleg meirarbeid for kommunane.

I dei siste åra, etter at landbruksforvaltninga vart overført til kommunane, har det ved fleire høve vorte overført nye oppgåver innafor landbruksforvaltninga utan at kommunane har fått kompensasjon for dette. Det er ein lite dokumentert påstand frå departementet at omlegginga ikkje vil føre til nemnande administrative og økonomiske konsekvensar for kommunane.

Det vil truleg verte trong for både auka kapasitet og heving av kompetansen i kommunane for å kunne gjennomføre det nye arbeidet på ein tilfredsstillande måte.

Tilråding til vedtak:

Kommunen er samd i at omlegginga kan føre til ei raskare og på fleire område betre sakshandsaming i kommunane. Kommunen vil imidlertid imøtegå påstanden om at omlegginga ikkje fører til større utgifter for kommunane. Kommunane vil difor peike på at det må gjerast ein ny og grundigare gjennomgang av kva auka ressursar og kompetanseheving som er nødvendig i kommunane. Ein bør her ta med alle overføringar av oppgåver som er gjort etter at landbruksforvaltninga vart overført til kommunane. Her må ein også legge til grunn dei stillingane som, i samband med overføringa, vart avsett til regionale stillingar i fylka og som no i stor grad er borte. Å fjerne kravet til jord- og skogbruksfagleg kompetanse vil ytterlegare vanskeleggjere arbeidet i kommunane slik den økonomiske situasjonen i kommunane er no og vil vere i lang tid framover.

Saka vart handsama på møte i Hovudutval for Næring og Miljø, den 02.10.-03, der det vart gjort slikt samrøystes vedtak:

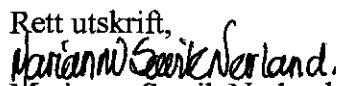
Kommunen er samd i at omlegginga kan føre til ei raskare og på fleire område betre sakshandsaming i kommunane. Kommunen vil imidlertid imøtegå påstanden om at omlegginga ikkje fører til større utgifter for kommunane. Kommunen vil difor peike på at det må gjerast ein ny og grundigare gjennomgang av kva auka ressursar og kompetanseheving som er nødvendig i kommunane. Ein bør her ta med alle overføringar av oppgåver som er gjort etter at landbruksforvaltninga vart overført til kommunane.

Her må ein også legge til grunn dei stillingane, som i samband med overføringa, vart avsett til regionale stillingar i fylka og som no i stor grad er borte. Å fjerne kravet til jord- og skogbruksfagleg kompetanse vil ytterlegare vanskeleggjere arbeidet i kommunane slik den økonomiske situasjonen i kommunane er no og vil vere i lang tid framover.

Kopi sendt til:

Landbruksdepartementet,
Avd. for skog- og ressurspolitikk,
Postboks 8007 Dep,
0030 Oslo.

Gurskøy, 07.10.-03.

Rett utskrift,

Marianne Sævik Nerland.

Sign. Kommune:.....

Sign. Fylke:.....